

se og ikke ønsker arbejde, samtidig med at vi ved, at en række unge mennesker hvert år for-gæves søger ind på uddannelsesinstitutioner og ikke kan få en uddannelsesplads, samtidig med at vi ved, at der er unge, der ikke kan få praktik-pladser, og samtidig med at vi ved, at der er arbejdsgivere, som råber på uddannet, faglært arbejdskraft, arbejdsgivere, som for nogle år siden ikke tog unge i praktik, og som stadig væk i stort omfang ikke gør det.

Efter vores opfattelse er det vigtigt, at unge får mulighed for at få en uddannelse, og vi ved, at der er brug for unge, der har en uddannelse. Samtidig mener vi også, det er vigtigt at understrege, at hvis der ikke er motivering til at tage en uddannelse, nytter det ikke noget. Derfor siger vi, at tvangsmæssig uddannelse ikke er til gavn for nogen, hverken for de unge eller for samfundet som helhed. Derfor mener vi, det er rigtigt at sige, at unge også skal have valgmulighed i forhold til at få et arbejde – selvfølgelig skal de det.

Med hensyn til arbejde vil vi sige, at det burde være en grundlovssikret ret, at alle mennesker, der er arbejdsduelige og ønsker at arbejde, kan få et arbejde. Vi mener selvfølgelig heller ikke, det er rimeligt, at nogen kan få lov til at gå arbejdsløs hverken i tre eller fire eller to år. Man bør selvfølgelig have tilbud om arbejde så hurtigt som overhovedet muligt.

Derfor er vi også imod det, som ligger i regeringens forslag, om, at man skal begrænse dagpengeperioden. Vi mener, det er forkert i forhold til, at dagpenge er et forsikringsystem. Det gælder også de ændringer, som er kommet ind efter aftale med Det Konservative Folkeparti, og som specielt strammer op i forhold til de unge. Det er, som om man mener, at unge mennesker skal være en andenrangs gruppe og ikke skal have de samme rettigheder som andre.

Med hensyn til, hvad man kan bruge sin tid til, mens man er arbejdsløs, synes vi, det er for-tvivlende, at der er en opfattelse i lovforslaget og i nogle af ændringsforslagene, der går ud på, at når man er arbejdsløs og på dagpenge, skal man ikke have lov at foretage sig noget fornuftigt.

Vi har konstateret, at regeringen og De Konservative kommer med et ændringsforslag, som giver mulighed for, at unge kan tage på højskole i det første halve år, godt nok kun på halve dagpenge. Det er et fremskridt. Men vi forstår ikke, hvorfor det ikke er muligt også for mennesker, der er over 25 år, f.eks. at gå på daghøjskole,

eller for mennesker, som er i gang med en uddannelse til f.eks. folkeskolelærer, som der er brug for, at gøre det på deres dagpenge. En række mennesker, som hidtil havde nogle forventninger om, at de kunne gøre det, kommer nu i klemme, og det vil sige, at samtidig med at vi råber op om, at vi skal have flere i uddannelse, ved vi, at konsekvenserne af det her bliver, at vi får færre i uddannelse.

Så argumenterer man med, at det er ikke godt, det er ikke rart, det er ikke ønskeligt, at der på en uddannelsesinstitution er mennesker, som er på forskellige former for støtte, SU eller dagpenge. Det er det ikke, hvis der er tale om mennesker, der har lige vilkår, men det har de ikke. I en række tilfælde er unge, der er på dagpenge eller for den sags skyld ældre, der er på dagpenge, forsørgere i modsætning til mange af dem, der får SU. Det er derfor, det efter vores opfattelse er urimeligt, at man skærer i muligheden for, hvad man kan bruge sine dagpenge til.

Så kommer jeg til det sidste, hvor man kan sige, at regeringens forslag er ekstra tåbeligt, fordi det hverken gavner dem, forslaget vedrører, eller gavner økonomien: Det er forslaget om at afskaffe overgangsydelsen.

En række mennesker har med rette regnet med, at vi havde en overgangsydelse, der løb, så længe forsøgsperioden varede. Vi har i den senere tid i Folketinget fået en masse henvendelser fra mennesker, der siger: Det er da urimeligt, at jeg, der f.eks. som 57-årig har arbejdet hele mit liv og måske nu har været arbejdsløs i ikke fuldt ud et år, men næsten et år, ikke kan komme på overgangsydelse. Hvorfor kan vedkommende ikke det, når loven hidtil har været sådan, at man kunne?

Vi har også fået henvendelser fra en række mennesker, der siger: Det er da urimeligt, at bare fordi jeg var syg i nogle få dage, kan jeg ikke gå på overgangsydelse, eller fordi jeg var under en eller anden form for uddannelse i en kort periode. Dér ved jeg godt, at argumentet for nogle vil være: Hvis man har været under uddannelse, er det jo tegn på, at man er disponeret for arbejdsmarkedet. Sådan er al uddannelsesorlov ikke. En række af de kurser, nogle har deltaget i, er ikke specielt arbejdsmarkedsorienterede, og det behøver de ikke at være, for at man kan få uddannelsesorlov.

Vi finder, at en række af disse forslag specielt vedrørende overgangsydelsen er helt urimelige, og at en række mennesker havde grund til at